Ч. 135. Пятниця 2 липня (19 червня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Угорска криза. — Справа Крети.

Переговори ведені між правительством та аґрарними ґрупами парляменту виявили — після інформаций „N. fr. Presse“, що в тій справі поодинокі аґрарні ґрупи розходять ся незвичайно різко між собою. Примiром того може послужити те, що коли чеські аґрариї загрожують торговельним трактатам обструкцнєю, то деякі антисемітскі аґрариї будуть голосувати навіть за ними.

Ческі аґрариї внесли — як відомо — спільно з словіньскою ґрупою Шустершица цілу копу обструкцийних внесень. Однак провідники Словінців вже відразу заявили, що їм безпосередно розходить ся не так о відкинене торговельних договорів, як радше о недопущене до заснованя італіяньского факультету в Триєсті. Ческим ааrариям при внесеню наглячих внесень ходило також не так о політичні як радше о економічні користи. Обі ті ґрупи стрінули ся з незвичайно острою опозициєю прочих партий „Славяньскої Унії“. В парляменті числять ся з тим, що або удасть ся прочим ґрупам Славяньскої Унії спонукати обструкционістів до відкликаня наглячих внесень, або прийде з того приводу до розбитя тої парляментарної орґанізациї.

Німецко-аґрарної партиї також не вдоволяють компензати, офероваиої рільництву за ухвалене торговельних договорів. В тій справі видала партия досить острий комунікат, а пізнійші переговори з правительством ріжниці зовсім не усунули. Ліве крило німецко-аґрарної партиї з найбільшим вдоволенєм прилучило би ся до обструкциї ческих аґрариїв, як би не напір більше умiркованих послів та не політичні взгляди. В німецко-поступових кругах посольских єсть переконанє, що німецкі аґрариї при голосованю вправді віддадуть свої голоси против торговельних трактатів, але не приложать своїх рук до унеможливленя ухвали тих предложень.

В польскім Колі займає ґрупа Стапиньского окреме становище. Людовці, з огляду на те, що їх виборці рекрутують ся виключно з селян, хотять голосувати против торговельно-політичних предложень, але рішенє над тою справою на послїднім засїданю Кола відложено, та не улягає сумнївови, що при полагодженю єї прийде до острих сцисий, бо прочі ґрупи Кола противлять ся домаганю людовців, покликуючи ся на клюбову солідарність, яка тілько в крайнім случаю дозваляє поодиноким ґрупам усунути ся від голосованя против прочих коловців.

Найбільше умiркований настрій панує в тій квестиї між антисемітскими аґрарнями, до чого причиняє ся головно те, що з централї для спожиткованя товару, заснованої у Відни, будуть мати найбільше користи як-раз долїшно-австрийскі селяни, з котрих рекрутують ся антисемітскі кадри. Поважнїйші заміти против правительственних концесий підносять посли альпейскі, бо тамошне населенє має перед очима виключно тілько плеканє худоби. Задля того ті альпейскі посли будуть голосувати contra, як за те прочі антисемітскі аґрариї будуть відтягати ся від голосованя або навіть віддадуть свої голоси pro.

Neuester Pester Journal доніс вчера, що в політичних кругах обігає чутка, що коли сторонництво независлмців не пристане на предложенє Люкача, то в четвер а найдальше в пятницю буде Люкач назначений президентом кабінету. Тоді предложить він цісареви склад нового кабінету з політиків, які стоять поза сторонництвами.

То донесенє Neues Pester Journal у показало ся правдивим, бо ось нині телеґрафують з Будапешту, що Люкач має прибути до Відня з готовим списом кандидатів міністерияльних.

3)

Каменолом.

З німецкого — Юрия Ґабеленца.

(Дальше).

Густа мрака вкривала все ще дерева і прискорила сумерк. До того ще зачав знов падати дрібонький дощ, а малесенькі каплї, що чіпали ся попуканої на Гемані свитини, добували ся поволи крізь найменші дірочки аж до середини. То відобрало єму охоту і почало сердити. Він зачав голосно клясти, а вертати не хотів. Коли вже раз вибрав ся, то треба іти дальше! Був переконаний о успіху своєї дороги, а в сім відважнім настрою, якого додала єму жовта як золото горівка, не відзивало ся ніяке недовірє, яке мав би иншим разом, коли приступав би до роблення якогось інтересу з Юнольдом. Він був тої гадки, що якраз все складає ся так, щоби єго наконець виратувати зі всеї біди.

І дійстно, судьба прийшла єму в якийсь дивний спосіб на поміч. Коли він, держачись соснового ґалузя, перейшов по стежці над ломом, котру вода в однім місци таки зовсім була вимулила, та ідучи ще сто кроків дальше, хотів сходити на котницкий гостинець, стрінув ся з Юнольдом і таки мало що не виліз на него серед темноти. Грубому різникови лучила ся пригода; на гостинци злетїло єму колесо від воза і він длятого привязав коня до дерева, а сам хотів коротшою дорогою піти до села по коваля.

Геман удав здивованого такою несподіванкою, що знайшов тут пана Юнольда та й ще в такім прикрім положеню, сказав різникови, хто він і обіцяв ся навіть дати ковалеви знати, хоч іде в якійсь важній для пана лїсничого справі. При тім старав ся потягнути Юнольда кілька кроків за собою, щоби відтак в розмові зійти на саму суть річи, на тих тисяч корон. Юнольд був зразу дуже ввічливий, сягнув навіть до кишені, щоби услужному чоловікови дати якусь дзвінку заплату, але лице єго робило ся щораз гнївливійше, чим виразнїйше мимо всеї бесїди пізнавав ся на остаточнім намірі Гемана. Удавав, що ніби не розуміє натяків Гемана, та шукав нагоди, щоби урвати розмову, але нічний сторож нині чогось незвичайно розбалакав ся. Але й не спостерегли ся, як ішли щораз дальше. Задля вузкої стежки не могли іти побіч себе. Юнольд пустив ся наперед, а Геман ішов два кроки за ним та вдививши ся в широкі плечі різника, не переставав приманювати ся до него. Коли наконець сказав таки виразно, чого хоче, Юнольд таки відразу відмовив єму. Сказав, що не має зайвих гроший, та й взагалї не може пускати ся на позичанє гроший, тепер настали тяжкі часи, інтереси зле єму ідуть і таке инше.

Геман не сподївав ся того і власним ушам не вірив. Він був так кріпко переконаний, що Юнольд позичить єму ту суму хоч і на великий процент, що єму здавало ся, мов би різник хотів, щоби єго раз просити. Він сказав, що той довг має бути очевидно забезпечений на ґрунті, але Юнольд сим разом відрубав єму таки просто з моста: Ні, ні, з того нічо не буде! Шкода й бесїди!

Гемана якби хтось при тих словах обухом вдарив по голові. І не спостерегли ся, коли опинили ся коло каменолому. По лївім боці від них була пропасть, страшенна, чорна, ледви видна серед темноти яма.

Оба пристанули. Юнольд сягнув до кишені в камизельці і шукав своїми грубими пальцями кілька нїклевих монет, щоби їх дати нічному стороже ви за то, аби він закликав коваля, бо єму було вже досить єго балаканини і він хотів назад вернути до свого воза.

Чи то під впливом сьвіжого воздуха і студеного дощу, чи може випита горівка і то, що Геман нагадав собі глумливе лице Карлїни, так єго запаморочило, що він більше нічого не видів перед собою, як лиш малого грубого чоловіка, котрий певно мав повні кишенї гроший а перед ним брехав, щоби єму нічого не дати. Вся ворожнеча против Мельника, весь гнїв на стару Калїну, вся розпука, що від нікого не міг дістати тисяч корон і що длятого виженуть єго з єго власної хати і пустять з торбами, зложили ся на то, щоби викликати в нїм ненависть до Юнольда. Коли побачив, як той шукає за грішми, затиснув він міцно палицю в руцї і приступив до него. Він хотів тому череватому висказати бодай просто до очий всю свою погорду. — „Я вам скажу, що ви за оден, ви...“

Склад кабінету був би слідуючий: Президия і скарб др. Люкач, справи внутрішні ґр. Куен Гедерварі, торговля ґр. Кароль Гієронімі, віроісповідане і просьвіта ґр. Альбин Чакі, рільництво ґр. Беля Шеренїй, судівництво Алекс. Пльош. Крім того має увійти до кабінету Юлїй Сеченїй. Що до міністрів оборони кравової і хорватскої доси ще не порішено.

Можна напевно казати, що треба лише одного нерозважного кроку зі сторони Греції, щоби викликати війну з Туреччиною о Крету. Причиняє ся до того також дуже воєнний настрій, який панує серед молодотурецких і войскових кругів в Туреччині, де відбувають ся численні зібраня, на яких ухвалюють резолюції за війною з Грециєю. Альбанці в Скутарі жертвують правительству 50.000, а Болгари 30.000 добровольців. Вербоване добровольців відбуває ся на великі розміри. З Царгорода прислано до Солуня 12.000 скринь з воєнними припасами. Що раз то більше голосів промовляє за розвязанєм кретийского питаня дорогою війни. В турецких правительственних кругах припускають, що по відкликаню з Крети европейских залог ударять Кретийцї на мусулманьску людність, щоби її вигнати з краю. В тім случаю турецке правительство, мимо протесту зі сторони держав, висадило би на острові значні воєнні сили. На кожду пробу зі сторони Греції вплинути в який небудь спосіб на розвій кретийскої справи, відповіла Туреччина висланєм своїх армії до Тесалії. Публична опінія домагає ся рішучо як найбільшої енерґії в обороні турецких інтересів на Креті. Европейскі держави старають ся спровадити якийсь modus vivendi в той спосіб, що би Крета під ґарантиєю Греції платила Туреччині річний гарач та щоби султан передав свої адміністративні права грецкому королеви, який став би через те „валім" Крети подібно, як до недавна болгарский король був валїм всхідної Румелії.

Новинки.

Львів, дня 1-го липня 1909.

— **Іменованя.** П. Міністер судівництва іменував нотарияльного кандидата Ант. Телесницкого у Львові нотарем в Будзанові.

— **Доповняючі вибори.** Вчера відбували ся доповняючі вибори двох послів до парляменту з округів міских, а то Самбір Городок на місце пок. ґр. Войт. Дідушицкого і з округа Бібрка Жидачів на місце уступившого Є. Е. п. Давида Абрагамовича. В окрузї Бібрка-Жидичів вибраний послом п. Фр. Бесядецкий, який одержав 4105 голосів на 6577 голосуючих. Контркандидат сіоніст др. Ціппер одержав 1416 голосів, а др. Левицкий, кандидат руский 895. — В окрузї Самбір Городок прийде до тіснійшого вибору. Голосувало там 4603 виборців. З того числа одержали голосів: др. Добошиньский, властитель Now. Reformy з Кракова 2144, ґр. Ал. Скарбек 1227, людовець Ян Земняк 1095, Русин др. Добряньский 133. Тіснійший вибір відбуде ся між дром Добошиньским, а графом Скарбком.

— **Австро-угорский консулят в Софії.** З причини утвореня австро-угорского посольства в Болгарії, дотеперішний ґенеральний консулят в Софії від дня 1 липня переміняє ся в консулят і буде справувати свої чинности в тім самім обемі, що ген. консулят.

— **Державні зелїзниці** перевезли в маю с. р. 10,005 800 осіб і 7,353.400 тон тягарів. Оплата за то виносила 48,930.700 К, то є о 516.443 кор. більше як в маю 1908 року. Сегорічна надвижка в маю прийшла з особового руху, бо в тім місяци припадали Зелені сьвята, в нагоди яких особовий рух був збільшив ся. Довгота всїх шляхів держ. зелїзниць в Австриї виносить 13.678 клм.

— **Нещасливі пригоди.** Мих. Скриник в Слобідцї Давидівскій, чортківского пов., вийшовши з жінкою в поле, лишив дома 2-літного хлопчика, під доглядом 27-літного наймита Худиша. Наймит замкнув дитину в сїнях а сам десь повіяв ся. Тимчасом з засїки вирвав ся вепер і загриз дитину на смерть, розшматувавши її на кусні. — Підчас оногдашної тучі в Раю коло Бережан повертав з поля селянин Михайло Балик. Недалеко дому станув під липою і роззув ся з чобіт. В тій хвилї ударив грім в липу і убив Балика на місци.

— **Страшний злочин.** У зарібників Павла і Апольонії Наконечних, мешкаючих при ул. Кривій ч. 10 на Замарстинові, перебував в комірнім від двох тиждзів 40-літний зарібник Михайло Вельґуш, що був в послїдних часах без роботи. В послїдних часах пропала ему з кишені мошонка з квотою 6 К. Крім Наконечних дома не було тоді нїкого і тому Вельґуш, підозріваючи їх о крадіж, зажадав від них в понеділок, аби віддали ему гроші. Однак Наконечні, мабуть не почуваючись до вини, висьміяли его а відтак сказали, що за его гроші на другий день, на сьв. Петра і Павла, мусять добре забавити ся. Вечером прийшло між ними ще раз до суперечки і Вельґуш стратив всяку надію відобрати свої гроші. Се довело его до такої люти, що в ночи около 2 год., коли обоє Наконечні заснули, порубав їх сокирою. Гадаючи, що Наконечні вже не жиють, пішов до сторожа, щоби отворив ему браму і пішов на місто. Довший час блукав улицями, роздумуючи, що дальше діяти, але остаточно на ул. Кароля Людвика приступив до поліцианта і зажадав, щоби арештував его, бо він убив двоє людий. Поліцийант думав спершу, що то якийсь божевільний, але все таки завів Вельґуша на поліцию, де він оповів докладно свій злочин. І тут комісар підозрівав в нїм чоловіка несповна розуму та спитав насамперед Вельґуша, чи був коли на Кульпаркові. Вельґуш повторив свої зізнаня рішучо і тоді комісар порозумів ся телефонїчно з поліцийною стражницею на Жовківскім, звідки оповідане Вельґуша потверджено. Тимчасом сусїди Наконечних по відході Вельґуша до міста почули стони, які добували ся з їх мешканя і війшовши до середини, найшли обоїх в калюжах крови. Обоє мали голови страшно порубані і лежали без памяти. Повідомлено сейчас жандармерию, а постенфірер Булик завізвав телефонічно поготівлє ратункової стациї. Наконечних відвезено до шпиталю, де они доси не прийшли до сьвідомости і лїкарі не мають надії удержати їх при житю. Убийника перевезено з поліциї до Замарстинова на місце злочину. Тут Вельґуш повторив свої зізнаня і потім его відставлено до карного суду.

— **Голод яко лїк.** Ще перед 20 лїтами париский лїкар др. Діжарден Бомес звернув був увагу на появу, що хорий на тиф чоловік тим скорше повертав до здоровля, чим менше їв. Досьвідами над сими поміченями заняв ся тепер близше лїкар др. Жільпа і провірив то твердженє. Він зробив на собі досьвід. Не їв три днї і хоч болїла его голова і млїло, то по трех днях чув ся здоровійшим і рівкійшим. Після досьвідів дра Жільпи, чоловік голодом відмолоджує ся, слабші клїтини загибають, а витворюють ся відтак нові здорові клїтини і наступає в людскім орґанізмі виміна матерії.

— **Хіньский любовник.** В Ню-Йорку викликує тепер сензацию убите панни Ельзи Зіґль, доньки урядника міскої акцизи а внуки

Аж ось стало ся щось несподіваного. Юнольд мимо того, що дув ся, всїх собі легковажив і був простачиском, був поправді трусом, а що напудив ся, гадаючи, що Геман хоче кинути ся на него, скочив в бік і при тім попав ся якраз в то місце стежки, котру дощ був вимулив, посовгнув ся, стратив рівновагу та махнувши обома руками у воздусї, полетів з берега на сам спід лому.

Геман лишив ся сам один. Постояв хвильку, мов би грім вдарив перед ним в землю. Вліпив очи в чорну пропасть з боку коло себе, мов би хотів, щоби она ему сказала що стало ся. Коли би не пустив був палицї і не сїв був борзо на землю, то якась невидима сила була би може й ним туди шпурнула. Кулаки его врили ся корчево поміжи мокрі афинові корчики, що вкривали землю. Перед ним, якраз в тім місци, де росли дикі малини, зробив ся був між пігнутими корчами отвір. Сюди зісунув ся Юнольд крізь тонке галузє.

Чому він не крикнув? Длячого взагалї так напудав ся, що скочив в бік? Геман пригадав собі докладно перепуджене лице різника і як той підніс насамперед праву а відтак ліву руку просто до гори. Чому він скочив якраз в то місце, котре спливаюча з гори вода вимулила? Геман сидів перепуджений і не знав, чи має за то все собі вину приписати чи нї.

Нараз зачав сильнійший дощ падати і він підняв ся поволи. Єму було якось дуже немило, що з тої чорної пропасти в долинї не доходив до него нїякий голос, що нїхто не кликав на поміч анї не було чути, щоби хтось стогнав або йойкав. Але цікавість була більша як страх. Мацаючи осторожно в корчах довкола лому, спустив ся він на долину, більше сунучись як ідучи, аж остаточно опинив ся на сподї долинки. Ще кілька кроків поперез дорогу, на котрій тяжкі фіри з камінєм наробили були богато вибоїв і він опинив ся на днї каменолому. Довкола лежали купи румовища та порозбивані груни, перед ним піднимала ся чорна прямовісна стїна, злита дощем, повна розколин та сьвітяча від вохкости.

Отсут якраз на самій серединї лежав Юнольд.

Геман підходив на помацки близше, причім мимо волї старав ся не робити богато шуму. Погибший лежав горілиць з отвертими очима, з таким наглим виразом перепудженя, мов би хотів спитати ся, що там стало ся на горі зі мною.

Геман нахилив ся над него і заговорив до него. Відтак коли не дістав нїякої відповіди, встав і хотів чим скорше відійти, щоби вйтови дати знати про пригоду різника, коли его нога ступаючи взад потрутила щось мягкого. Він схилив ся і підоймив. То був Юнольдів шкіряний полярес. Здавало ся, що був грубий і тяжкий.

— Цікавий я, чи той чоловічиско мав купу гроший при собі — замуркотів Геман і отворив полярес. Але не міг нічого розпізнати, мусів аж сірничок засвітити і полумінь своїм тїлом від дощу закрити. Крім всїляких замащених паперів і квітів було в нїм ще кільканайцять банкнотів по сто корон. Геман вхопив їх і сховав до свого сурдута, відтак кинув полярес на землю і став втїкати напудившись, стукоту, який робили его власні кроки по камїню.

Втїк майже так скоро, як перед тим грубий різник злетїв з берега лому на долину. То стало ся борзо і поправді без ясної сьвідомости, лиш з тою глухою сьвідомостию: так мусїло стати ся. Гроші були для него призначені.

Аж коли Геман зі своєю добичею добіг там, де ліс кінчив ся, настала у него спокійна розвага. Той Циган, з котрим він дома в своїй уяві нїби то боров ся, привидів ся ему тепер зовсїм ясно. Він видів его виразно перед собою, хлописко з чорними вусами і чорним волосєм. То нїхто инший лиш той Циган зробив то і на него треба би все звалити. Та певний того, що обрабованє Юнольда можна би в той спосіб легко пояснити, набрав він приятного чувства спокою так, що побіг простісенько до дому і там став глядати за старою Карлїною.

Підчас коли Карлїна сиділа коло печи і обирала бараболї, він став їй обширно розповідати, що видів на дворі якогось підозріного чоловіка, якогось Цигана з чорною бородою, але коли він надійшов, то той щез десь в ломі. Додав ще наконець, що вйт добре би зробив, як би звернув увагу жандармів в місточку на тих волоцюгів.

Стара не звертала уваги на его оповідане, хоч і як Геман старав ся надавати ему ваги і значіня; она висипала спокійно обібрані бараболї до води і вийшла з хати, сказавши ще до него, що она вже знає, де він за Циганом шукав.

(Дальше буде).

німецкого ґенерала в американьскій службі. Зіґлївна за приміром ню-йорских дам з висших кругів віддавала ся разом матірю місиї наверненю Хінців, що мешкають в окремій дільници. Батько противив ся тому сильно, але не годен був нічого вдіяти супротив упору женщин. Панна Ельза від двох літ удержувала знакомство з хіньским купцем Леоном Ле-Ліном, котрого „навернула“. Хінець для молодої гарної Американки цілковито змодернізував ся: принял імя Уилєм Леон, обтяв собі косу, одягав ся по европейски і взагалї присвоїв собі манери цивілізованого чоловіка. Родичі Ельзи були дуже противні зносинам доньки з тим чоловіком, але Ельза, в Леові слїпо залюблена, не дала собі нічого говорити. Нараз дня 10 м. м. Ельза щезла з дому родичів без слїду, а кілька днів пізнїйше батько одержав з Вашинґтону таку телеґраму: „Будьте о мене спокійні. Ельза“. Кільканайцять днів по щезненю Ельзи властитель одної хіньскої реставрациї доніс поліциї, що в его домі, на четвертім поверсі, з замкненої комнати добуває ся вонь розкладаючого ся трупа. Полїция виломила двері і найшла в куфрі тіло дівчини, посипане вапном. Смерть наступила від удушеня. Родичі Ельзи пізнали в убитій свою доньку, а мати побачивши еї тіло, збожеволїла, бо приписувала собі вину через те, що втягнула доньку до місиї і не перешкодила завчасу еї зносинам з Хінцем. В мешканю Леона переведено ревізию, котра дала несподіваний вислід. В его комнаті найдено яких 2.000 любовних листів, а з них показало ся, що Леон був фаховим уводителем. Кільканайцять листів походили від Ельзи Зіґлївної. Виходить з них недвозначно, що обоє удержували близші любовні зносини, а в послїдних часах Леон заходив ся коло иншої, викликуючи в Ельзї велику зазрість. Доси не дало ся зловити убийника. Яким способом довершив він злочину, суть ріжні здогади. Полїция увязнила згаданого властителя реставрациї, Чун-Сіна, підозріваючи его о співучасть в злочині. Не могучи видобути з него якихсь зізнань, піддано его тортурам, іменно не даючи єму 48 годин без перерви зажмурити ока. Наслїдок був такий, що Чун Сін зізнав, що чув крізь двері, як Леон сперечав ся з Ельзою в комнаті, як она робила єму докори, а потім бачив крізь дірку від ключа, як Леон задусив Ельзу при помочи хустинки від носа і замкнув в куфрі. Ню-йорскі часописи замічають, що ті зізнаня не можуть мати вартости, бо добуто їх при помочи тортур. За те виринув здогад, що Леон, заскочений Ельзою в товаристві иншої, щоб увільнити ся від еї вибухів заздрости, задусив еї, а з другою втік. Кружить також чутка, що Ельза була з Леоном уже звінчана тайно у Філядельфії і враджувала его для якогось иншого, за що Леон на нїй пімстив ся. З приводу цїлої тої афери, американьска праса подає цікаві подробиці про відношене Хінців до білих женщин. Хінцї мають для американьских женщин дивно притягаючу силу, наслїдком чого богато американьских дівчат паде їх жертвою. Коли старають ся навернути поганина на християньску віру, самі стають ся іграшкою в руках наверненого.

— **Конкурс.** Комітет бурси Руск. Товариства педаґоґічного імени кардинала С. Сембратовича у Львові, при ул. Крижовій ч. 65, розписує отсим конкурс на приняте питомців до бурси Товариства на рік шк. 1909/10. Приймати ся будуть ученики ґімназияльні, сини членів руского Тов. педаґ. Услівя принятя: 1) Батько (опікун) мусить бути членом Руского Тов а педаґоґічного. — 2) Кождий питомець мусить бути зовсім здоровий, що потвердять огляднини лїкарскі з початком шкільного року. — 3) Комітет бурси прийме лише добрих і пильних учеників, котрих успіхи дають повну запоруку, що они скінчать ґімназию. Першеньство мають відзначаючі ученики. — 4) Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату з гори, найменше 24 К місячно. З сеї знижки можуть користати ученики відзначаючі, ученики, що будуть цензорами і сі, що будуть брати участь в хорах. — 5) Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на інвентар, лїкаря, купіль і пране в сумі 12 К. До поданя о приняте долучити треба: 1) Сьвідоцтво шкільне петента з послїдного півроку. — 2) Заяву, в котрій батько (опікун) ученика з'обовяже ся виразно умовлену суму за поміщене сина в бурсї кождого місяця точно з гори платити. — 3) Сьвідоцтво убожества.

Кождий принятий питомець має заосмотрити ся в 8 пар біля, 4 простирала на сінник, 4 під колдру, 4 пошевки, 12 хустинок, 6 пар скарпиток, 4 ручники, сінник (1.80 м. довгий і 0.80 м. широкий), подушку, колдру і коцик до накриваня, 2 порядні мундурки, плащ і 2 пари обуви. З'ужиті протягом року річи обовязаний питомець доповнити. Кожда штука біля має бути назначена початковими буквами назвиска, а відтак числом визначеним Управою бурси. При вступі мусить кождий питомець виказати ся перед Управою, що все потрібне має, а коли не було би все в порядку, може наразити ся на не приняте в послїдній хвили. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою жадного занятя, лише у виімкових случаях лекциї за дозволом Управи.

Поданя кождого петента з окрема адресувати так: „Управа бурси руского Товариства педаґоґічного ім. кард. С. Сембратовича у Львові, ул. Крижова ч. 65.“ Поданя вносити найдальше до 30. червня 1909. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний іспит до І. кляси. Всї бувші питомці мають внести опять поданя.

Телеґрами.

Відень 1 липня. „Wiener Ztg.“ оповіщує санкцию фінансового закона на р. 1909.

Париж 1 липня. З Фезу доносять, що чотири найсильнїйші племена кабилїв в околици Фезу получили ся з противниками Мулей Гафіда і загрожують столици. Мулей Гафід утратив симпатиї населеня і можливий есть поворот до власти зложеного з престола султана Абдул Азіса.

Триест 1 липня. Вчера відбули ся вибори до сойму і ради міста Триесту. Загальний вислїд такий: Сойм, що есть рівночасно радою міскою, буде складати ся з 56 членів італїяньско-лїберальних, 2 Італїянців консервативних, 12 Словінців і 10 социялїстів.

Константинополь 1 липня. Гільмі баша заявив, що Туреччина не відступить від Крети навіть в такім случаю, коли би їй жертвувано за неї мілїярд франків. Натомість Туреччина виповість Ґрециї рішучо війну, коли схоче Крету прилучити до своїх посїлостий.

Петербург 1 липня. Вчера зібрала ся росийско-фіньска комисия, котрої задачию есть обмежене фінляндского законодавства супротив загально державного. Член комисиї архиепископ Йоганзон виголосив бесїду по фіньски і заявив, що для фіньского народа побіч евангелия найбільшою річию есть конституция. — Позаяк фіньскі члени комисиї заявили, що не володіють росийским язиком, ухвалено дати їм речинець до початку вересня на представлене свого становища на письмі.

Курс львівский.

Дня 30-го червня 1909.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	601·—	609·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	390 —	400·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	566·—	572·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	110·20
Банку гіпот $4\frac{1}{2}\%$	99·10	99·80
$4\frac{1}{2}\%$ листи застав. Банку краев.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краев.	94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред. 4%	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	95·—	95·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}\%$	99·90	100·60
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·10	94·80
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор	94·70	95·40
„ м. Львова 4% по 200 кор.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	108 —	—·—
(Курс віденьский:)		
Австрийскі черв. хреста	51·75	55·75
Угорскі черв. хреста	30·40	34·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	67·50	73·50
Базиліка 10 кор.	21·10	23·10
Joszif 4 кор.	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·34	11·38
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·40	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).